

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiae S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Tertiæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romæ, 1619

Vtru[m] hoc sacramentu[m] per solos episcopos detur? 11

urn:nbn:de:hbz:466:1-38725

quam duci exercitus, per alium exhibetur iam militiæ Christianæ ascriptum. Non enim debet alium ad confirmationem tenere, qui nondum est confirmatus.

Ad tertium dicendum, quòd (sicut dicitur Colof. 3.) in Christo Iesu non est masculus & fœmina. Et ideo non differt vtrum masculus vel fœmina teneat aliquem in confirmatione.

ARTIC. XI.

Vtrum solus Episcopus hoc sacramentum conferre possit?

424

AD vndecimum sic proceditur. Videtur, quòd nõ solum Episcopus hoc sacramentum cõferre possit. Gregor. * enim scribens Ianuario Episcopo dicit: Peruenit ad nos, quosdam scandalizatos fuisse, quòd presbyteros chrismate tãgere eos qui baptizati sunt, prohibuimus: & nos quidem secundum veterem vsum nostræ Ecclesiæ fecimus. Sed si omnino hac de re aliqui contristantur, vbi Episcopi defunt, vt presbyteri etiam in frontibus baptizatos chrismate tangere debeant, concedimus. Sed illud quod pertinet ad necessitatem sacramentorum, non est propter vitandum scandalum immutandum. Ergo videtur, quòd non sit de necessitate huius sacramenti, quòd ab Episcopo conferatur.

4. d. 7. q.
3. ar. 1. q.
2. et d. 13
q. 1. a. 1.
q. 2. et d.
25 q. 1. a.
1. co. et 4.
cons. c. 60
¶ quol.
10 a 7.
* 1. 2. epi.
26. in fi.

¶ 2 Præterea, Sacramentum baptismi videtur maioris efficaciz, quàm sacramentum confirmationis: quia per baptismum fit plena remissio peccatorum, & quantum ad culpam & quantum ad pœnam: quod non fit in hoc sacramento. Sed simplex sacerdos ex suo officio potest tradere sacramentum baptismi, & in necessitate quilibet etiam non ordinatus potest baptizare. Ergo non est de necessitate huius sacramenti, quòd ab Episcopo conferatur.

¶ 3 Præterea, Summitas capitis, vbi secundum medicos est locus rationis, scilicet particularis (quæ dicitur virtus cogitativa) est nobilior fronte, vbi est locus imaginatiuæ virtutis. Sed simplex sacerdos

dos potest baptizatos ungeri chrismate in vertice. Ergo multo magis potest eos chrismate signare in fronte: quod pertinet ad hoc sacramentum.

epi. 2. ad
Ep. f. Tu-
scis &
Spania
& habe-
tur de cō-
sec. dis. 5.
2. 4. Ma-
nus quo-
que et in
not. 10. 1.
conc. epi.
ad Eugu-
biū Epif.
1. 3.

SED contra est, quod Euseb. Papa dicit *, Ma-
nus impositionis sacramentum magna veneratione
tenendum est: quod ab alijs perfici non potest nisi
à summis Sacerdotibus, nec tempore Apostolorum
ab alijs, quàm ab ipsis Apostolis legitur aut scitur
peractum esse; nec ab alijs, quàm qui eorum locum
tenent, unquam perfici potest, aut fieri debet. Nam
si aliter præsumptum fuerit, irritum habeatur & va-
cuum, nec inter ecclesiastica unquam reputabitur
sacramenta. Est igitur de necessitate huius sacra-
menti, quod dicitur sacramentum manus impositio-
nis, quod ab Episcopo tradatur.

RESPONDEO dicendum, quod in quolibet
opere ultima consummatio supremæ arti aut virtuti
referuatur: sicut præparatio materiæ pertinet ad in-
feriores artifices, superior autem dat formam: su-
premus autem est ad quem pertinet usus, qui est fi-
nis artificiatorum; & epistola, quæ à notario scribi-
tur, à domino Papa signatur. Fideles autem Christi
sunt quoddam diuinum opus: (secundum illud 1. ad
Corinth. 3. Dei ædificatio estis) sunt etiam quasi
quædam epistola, Spiritu Dei scripta, sicut dicitur
secundæ Corinth. 3. Hoc autem confirmationis sa-
cramentum est quasi ultima consummatio sacramen-
ti baptismi: ita scilicet, quod per baptismum ædifi-
catur homo in domum spiritualem, & conscribitur
quasi quædam spiritalis epistola: sed per sacramen-
tum confirmationis, quasi domus ædificata dedicatur
in templum Spiritus sancti; & quasi epistola conscri-
pta signatur signo crucis. Et ideo collatio huius sa-
cramenti Episcopi referuatur, qui obtinent summam po-
testatem in Ecclesia: sicut & in primitiua Ecclesia,
per impositionem manus Apostolorum, quorum
vicem gerunt Episcopi, plenitudo Spiritus sancti
dabatur: ut habetur Act. 8. Unde Urbanus Papa
dicit,

dicit *, Omnes fideles, per manus impositionem Episcoporum, Spiritum sanctum post baptismum accipere debent, vt pleni Christiani inueniantur.

Ad primum ergo dicendum, quod Papa in Ecclesia habet plenitudinem potestatis, ex qua potest quædam quæ sunt superiorum ordinum, committere quibusdam inferioribus, sicut quibusdam presbyteris concedit conferre minores ordines: quod pertinet ad potestatem Episcopalem. Et ex hac plenitudine potestatis concessit beatus Gregor. * Papa, quod simplices sacerdotes hoc sacramentum conferrent, quamdiu scandalum tolleretur.

Ad secundum dicendum, quod sacramentum baptismi est efficacius quam hoc sacramentum, quantum ad remotionem mali: eo quod est spiritualis generatio, quæ est mutatio de non esse in esse. Hoc autem sacramentum est efficacius ad proficiendum in bono: quia est quoddam spirituale augmentum de esse imperfecto ad esse perfectum: & ideo hoc sacramentum digniori ministro committitur.

Ad tertium dicendum, quod sicut * Rabanus dicit in lib. de institutione clericorum, signatur baptizatus chrismate in summitate capitis per sacerdotem, per Pontificem vero in fronte: vt in priori vnctione, significetur super ipsum Spiritus sancti descensio ad habitationem Deo consecrandam: in secunda quoque, vt eiusdem Spiritus sancti sepius formis gratia, cum omni plenitudine sanctitatis & scientia & virtutis, venire in hominem declaretur. Non ergo propter digniorem partem, sed propter potentioris effectum, hæc vnctio Episcopis reseruatur.

ARTIC. XII.

Vtrum ritus huius sacramenti sit conueniens?

Ad duodecesimum sic proceditur. Videtur, quod ritus huius sacramenti non sit conueniens. Sacramentum enim baptismi est maioris necessitatis quam hoc sacramentum, vt supra dictum est *. Sed baptismus depu-

Aug. l. 4
super no.
test 9. 42
et de Tri.
l. 15. c. 28
10. 3.
* Vrb. 1.
in epi. ad
oēs Chri-
stianos &
habetur
de conse.
d. 5. c. Om-
nes fide-
les.
lib. 3. epi.
ep. 26. in
fin.
l. 1. c. 31.
cir. prin.
refertur,
de conse.
d. 5. c. 5.

425
4. d. 7. q.
3. a. 3. q.
2. ad res
in exposi-
tione lit-
teræ.
* a. hu-
ius q. ad
3. q. 90.
65. a. 4.